

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní Martinou Radkovou ve věci

žalobce: **F. Š.**
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod kaštany 245/10, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 6. 2022, č. j. X, ve věci přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**
- III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. V projednávaném případě jsou **jádrem sporu otázky**, jestli žalovaný měl o změně výroku rozhodnutí vyrozumět žalobce, jestli jsou pochybnosti o místě přestupku a jestli dokazování proběhlo v souladu se zákonem.
2. Žalovaný napadeným rozhodnutím změnil rozhodnutí Magistrátu města Olomouce (dále jen „magistrát“) ze dne 20. 12. 2021, č. j. X, kterým magistrát uznal žalobce vinným z nedbalostního spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „ZSP“), a uložil mu pokutu ve výši 1 700 Kč a paušální náhradu nákladů správního řízení ve výši 1 000 Kč.

3. Přestupku se žalobce dopustil tím, že dne 22. 7. 2021 v 10:03 hodin v obci Olomouc na ulici Lipenská u domu č. 86 ve směru jízdy od ulice Tovární k ulici Hamerská při řízení motorového vozidla tov. zn. Iveco, registrační značky X (dále jen „vozidlo“), překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci 50 km/h o 12 km/h, tj. jel rychlostí nejméně 62 km/h (po odečtu odchylky ± 3 km/h). Žalobce tímto svým jednáním porušil § 18 odst. 4 ZSP.
4. Žalovaný změnil rozhodnutí magistrátu tak, že upřesnil, že k přestupku došlo ve vzdálenosti asi 216 m od měřicího stanoviště, které se nacházelo na úrovni domu č. 86 a pokutu snížil o 200 Kč na 1 500 Kč. Žalovaný ve zbylé části rozhodnutí magistrátu potvrdil a odvolání žalobce zamítl.
5. **Žalobce v žalobě** namítal, že žalovaný změnil výrok rozhodnutí, aniž by žalobci poskytl možnost se k nově upravené skutkové větě vyjádřit. Žalovaný výrok změnil vadně, a proto je stále nesprávně vymezeno místo přestupku. Žalovaný neseznámil žalobce s podklady rozhodnutí, na základě kterých rozhodoval.
6. Žalobce již v odvolání namítal nesprávné vymezení místa přestupku, protože po provedeném dokazování lze učinit závěr, že k přestupku nedošlo v místě, jak ho vymezil ve výroku magistrát. Žalovaný žalobce neseznámil se změnou výroku a tím ho zkrátil na jeho právech. Žalobce přitom odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č. j. 1 Afs 58/2009-541, č. j. 2 Afs 91/2009-149 a č. j. 1 As 26/2019-26.
7. Žalovaný argumentoval, že v nově vymezeném místě spáchání přestupku se nenachází žádné dopravní značení, které by bylo pro věc relevantní, což ověřil náhledem do mapy dne 7. 6. 2022. Pokud žalovanému byly určité skutečnosti známy z úřední činnosti, byl povinen tuto úřední činnost vymezit a dát žalobci možnost odporovat, případně se s daným podkladem rozhodnutí seznámit (srov. rozsudek NSS č. j. 1 As 100/2009-129 nebo č. j. 10 As 289/2019-55).
8. Žalobce ve správním řízení vystupoval aktivně – účastnil se ústního jednání, podal odůvodněné odvolání a dostavil se k žalovanému k seznámení se spisem. Žalovanému nic nebránilo, aby žalobce seznámil i s novými podklady rozhodnutí a změnou výroku. Postup žalovaného by byl v souladu se zákonem, pokud by mapový podklad provedl jako důkaz a umožnil žalobci seznámit se s ním a vyjádřit se k němu.
9. Žalovaný vymezil místo přestupku nesrozumitelně, protože neurčil, kterým směrem leží místo přestupku od domu č. p. 86 (srov. rozsudek NSS č. j. 2 As 111/2015-42, č. j. 8 As 334/2018-39 nebo č. j. 2 As 194/2018-64). Existence dopravního značení mezi původně a nově vymezeným místem přestupku je relevantní a musí být dokazována ve správním řízení.
10. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** nad rámec napadeného rozhodnutí poukázal na to, že žalovaný v rozhodnutí o odvolání ve výroku určil směr jízdy od ulice Tovární k ulici Hamerská. Žalovaný přesně vymezil místo spáchání přestupku, které je velmi dobře viditelné na fotografiích pořízených Policií ČR. Na těchto fotografiích je vzdálenost od stanoviště uvedená v dolní části fotografie jako D=0215,9 m. V textu výpisu z provedeného měření měřicím zařízením LaserCam4 jsou rovněž uvedeny mimo jiné vzdálenost („distance“) v metrech a naměřená hodnota 215,9 m. Uvedená změna výroku tedy nepřipouští interpretaci, že by se žalobce mohl dopustit přestupku ve směru na východ nebo na západ, jak uvedl v žalobě. Stejný závěr vyplývá i z protokolů o výpovědích předvolaných svědků a mapové přílohy, kde je vyznačeno stanoviště Policie ČR a směr jízdy motorového vozidla. Protokoly ze dne 18. 11. 2021 jsou součástí spisu magistrátu.

11. Žalovaný změnil vymezení místa přestupku ve výroku rozhodnutí a nebyl povinen s touto změnou žalobce seznamovat. Žalovaný seznámil zmocněnce žalobce s doplněním spisu o vyhodnocení výsledků měření rychlosti Policií ČR a společností SWACO TRAFFIC CZ s. r. o., ze kterého vyplývá, že měření proběhlo v krátkém shotu (velmi krátké stisknutí spouště), proto všechny snímky jsou uloženy ve stejné vzdálenosti, ve stejný čas a se stejnou rychlostí (pozn. soudu: tím žalovaný vypořádal jednu námitku, která nebyla námitkou žalobní). Měření bylo provedeno v souladu s návodem k obsluze a nebyla ovlivněna pravdivost výsledku. Žalobce porušil § 18 odst. 4 ZSP. To znamená, že žalobce mohl jet nejvyšší dovolenou rychlostí v obci 50 km/h. Místo přestupku není na dálnici nebo na silnici pro motorová vozidla.
12. **Soud přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
13. Soud zjistil **ze správního spisu** z úředního záznamu Policie ČR ze dne 22. 7. 2021, že v měřeném úseku je nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h a že žalobce po sdělení, jakého přestupku se dopustil, odpověděl, že vzhledem ke zřízené pojistce proti pokutám nesouhlasí s přestupkem. Proti příkazu magistrátu ze dne 17. 9. 2021 podal odpor zmocněnec žalobce Ing. M. J. Z výpisu z evidenční karty řidiče ze dne 17. 9. 2021 vyplývá, že žalobce má dvacet záznamů o přestupcích a aktuální stav bodového hodnocení žalobce byl sedm bodů. Žalobce pozbyl řidičské oprávnění v roce 2013 a v roce 2021.
14. Policista P. M. ve svědecké výpovědi označil v mapě ze stránek mapy.cz místo, kde došlo ke spáchání přestupku a místo, kde policisté nejvyšší dovolenou rychlost kontrolovali a měřili rychlost projíždějících vozidel. Místo přestupku bylo vyznačeno u domu č. p. 88 a směr měření byl označen šipkou směrem k centru města Olomouc. Policista P. S. jako svědek vypověděl, že kontrolní stanoviště k měření rychlosti měli u domu č. p. 88 a měřili rychlost ve směru jízdy od ulice Tovární k ulici Hamerská. Kolem desáté hodiny změřili vozidlo žalobce, které překročilo rychlost v obci stanovenou na 50 km/h. Svědek označil místo měření u domu č. p. 88.
15. **Magistrát v rozhodnutí o přestupku** ze dne 20. 12. 2021 vyšel z oznámení přestupku Policie ČR, z oznámení přestupku Policie ČR o překročení nejvyšší dovolené rychlosti, který Policie ČR sepsala na místě, ze záznamu o přestupku z rychloměru, z ověřovacího listu č. 8012-OL-70152-21 ze dne 23. 4. 2021 s platností na jeden rok, z úředního záznamu Policie ČR a z výpisu evidenční karty žalobce jakožto řidiče. Magistrát dále vycházel ze svědeckých výpovědí policistů. Policisté prováděli měření rychlosti vozidel u domu č. p. 88. Nejvyšší dovolená rychlost v místě 50 km/h byla prokázána oznámeními přestupku, záznamem přestupku z rychloměru, úředním záznamem a svědeckými výpověďmi policistů.
16. **Žalovaný v rozhodnutí o odvolání** vyhověl námitce žalobce o vadném označení místa spáchání přestupku. Přestupek totiž nebyl spáchán u domu č. 86 na ulici Lipenská, protože podle podkladů rozhodnutí se zde nacházelo měřicí stanoviště Policie ČR a na fotografii na záznamu z rychloměru byla vzdálenost místa přestupku od měřicího stanoviště Policie ČR zaznamenána. Žalovanému je z úřední činnosti známo, že se mezi místem měření a měřicím stanovištěm nenachází žádné dopravní značení či úprava provozu na pozemních komunikacích, která by měnila zákonem stanovenou nejvyšší dovolenou rychlost pro jízdu v obci. Tuto skutečnost žalovaný ověřil na internetových stránkách www.mapy.cz dne 7. 6. 2022. Žalobci nic nebránilo v tom, aby svoji pochybnost vznesl již v řízení před magistrátem,

a to zejména za situace, pokud měl skutečně zájem se vyjádřit ke skutečnostem, které mu byly kladeny za vinu. To však žalobce neučinil, a proto žalovaný shledal uvedenou odvolací námitku jako zjevnou obstrukci, která je vedena snahou o promlčení přestupku. Žalobce na podporu svého tvrzení neoznačil žádný důkaz.

17. **Soud při jednání provedl dokazování** mapou ze serveru mapy.cz se zobrazením ulice Lipenské a části ulice Tovární, mapou ze serveru mapy.cz se zobrazením ulice Lipenské a části ulice Hamerské, fotografií z Google Street View ulice Lipenská u čerpací stanice MOL a mapou ze serveru mapy.cz se zobrazením ručního měření a vzdálenosti 27 metrů mezi domy č. 86 a 88 na ulici Lipenská.
18. **Žalobce při jednání soudu** zopakoval žalobní námitku, že výrok rozhodnutí magistrátu není přesný a znemožnil žalobci právo na obhajobu. Nedošlo k překročení rychlosti na ulici Lipenská. Bez vyjádření žalobce není možné podstatným způsobem změnit místo přestupku a zabránit mu v obhajobě. Pokud je někdo obviněn z nějakého skutku a ten se změní až v odsuzujícím rozhodnutí II. stupně, tedy jsou mu předestřeny nepravdivé skutečnosti, bylo by férové, aby se mohl obviněný k nově zjištěným skutečnostem vyjádřit. Žalobce tedy nemohl vědět, k čemu se má vyjadřovat a proti čemu se má bránit. Nyní je otázka, jestli soud přezkoumává napadené rozhodnutí nebo vyšetřuje a dokazuje, co se mělo stát. Soud měl napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit k dalšímu dokazování.
19. Ve výroku mělo být uvedeno porušení konkrétního ustanovení konkrétního zákona, není možné říct, že porušil platné právní předpisy. Zmocněnec M. J. neměl být připuštěn k zastupování. S ním spojená Motoristická vzájemná pojišťovna, družstvo (dál jen „MVP“), byla zrušená jako nelegální. Správní orgány musely mít poznatky, že jmenovaný zmocněnec zastupuje obviněné opakovaně a za úplatu. U Městského soudu v Praze bylo v trestním řízení prokázáno, že zastupování byla nelegální. Žalobce byl uveden v omyl o kvalitě zastupování, nikoliv svou vinou. Orgány veřejné moci tomuto zastupování měly zabránit. Žalobce byl zastoupen ve správním řízení vadně. O tom věděl i Nejvyšší správní soud a jeho soudci, kteří měli zákonnou povinnost podle trestního řádu podat trestní oznámení, ale neučinili tak. Advokát tak učinit nemohl. Městský soud přitom ani nedokázal prokázat, kolik si pan K. v čistém vydělal. Zástupce žalobce navrhuje, aby soud provedl jako důkaz článek z www.idnes.cz, který doložil jako přílohu A.
20. Zástupce žalobce z formální procesní opatrnosti navrhl soudu, aby vyžádal k důkazu rozsudek Městského soudu v Praze vydaný v odvolacím řízení ve věci MVP a dále rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 1, kterým byl odsouzen Ing. M. J. I když je jeho odsouzení sporné, protože nebyl právník. Zástupce žalobce upozornil žalovaného, aby podávali na další pokoutné zmocněnce podněty orgánům činným v trestním řízení.
21. Podle zástupce žalobce má soud přezkoumat, jestli zastoupení bylo legální. M. J. nejednal dle judikatury NSS na vlastní pěst, ale ve spojení s MVP. Z počátku v těch věcech vystupoval pan K. jako zmocněnec. Z anonymizovaného rozhodnutí soudu I. stupně ve věci MVP vyplývá, že MVP používala M. J. k zastupování. O pravomocném odsouzení MVP víme od listopadu 2023, proto žalobce tuto námitku vznáší až nyní, podle něj mu od listopadu běžela nová dvouměsíční lhůta. Magistrát z map ve správním spise nevycházal a zmocněnec na ně nereagoval a přispěl tak k uznání viny žalobce.
22. Neplatí, že žalobce nese odpovědnost za to, koho si zvolí za zmocněnce, když později vyšlo najevo, že jednání zmocněnců bylo nelegální a šlo o neoprávněné podnikání. To by nemělo jít k tíži žalobce, který by mohl zažalovat stát za to, že nezabránil neoprávněnému

podnikání. Posuzovaný proces nebyl férový a měl dopad na neúspěch žalobce ve správním řízení.

23. **Žalovaný při jednání soudu** zdůraznil, že nezměnil rozhodnutí magistrátu, ale pouze zpřesnil výrok tak, že doplnil údaj o 216 m od měřicího stanoviště. Tato skutečnost byla zaznamenána už ve správním spise magistrátu a je uvedena na záznamu z rychloměru na č. 1. 3 správního spisu. Ve správním spise magistrátu je také mapka, kde je vyznačeno měřicí stanoviště a směr jízdy. Je to stejná mapa jako ta, kterou soud provedl k důkazu. Žalobce se seznámil ve správním řízení se spisem dvakrát, a to 1. 11. 2021 a 19. 5. 2022. Správní řízení správních orgánů obou stupňů je jeden celek. Žalobce nebyl zastoupený MVP. Je věcí správního orgánu, zda zvoleného zmocněnce připustí k zastupování. Žalobce se ústního jednání ve správním řízení 18. 11. 2021 neúčastnil, přitom zde se provádělo dokazování. Koho si žalobce zvolil za zmocněnce, je jeho věcí. Nese pak ale důsledky svého jednání. Ostatně nemusí být zastoupen vůbec.
24. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
25. Soud nepřisvědčil žalobní námitce, že **žalovaný měl žalobce se změnou výroku seznámit** a pokud tak neučinil, negativně zasáhl do práv žalobce a zabránil mu ve vyjádření ke změně a znemožnil mu obhajobu.
26. Je namístě zdůraznit, že žalovaný novým výrokem upřesnil pouze místo spáchání přestupku tak, že doplnil vzdálenost místa přestupku od domu č. p. 86. Žalovaný neshromažďoval nové podklady rozhodnutí a nebylo proto třeba, aby žalobci dal možnost, aby se s nimi seznámil a vyjádřil se k nim podle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“).
27. S podklady rozhodnutí, ze kterých žalovaný vycházel, se žalobce seznámil. Soud ze správního spisu ověřil, že zmocněnec žalobce Ing. M. J. obdržel kopii správního spisu dne 1. 11. 2021 při nahlédnutí do spisu a protokoly o výsledku policistů obdržel do datové schránky dne 9. 12. 2021.
28. Změnou výroku upřesněním místa nedošlo ke změně skutku. Magistrát a žalovaný vedly správní řízení ve dvou stupních. Stále však šlo o jedno řízení. Odvolací orgán proto může napravit vady rozhodnutí, které vydal správní orgán v prvním stupni správního řízení. Žalobce nesprávně v žalobě namítá vadu rozhodnutí magistrátu. Tu zhojil žalovaný změnou výroku v souladu s rozsudky NSS č. j. 7 As 72/2006-167, č. j. 1 Afs 88/2009-48, č. j. 9 As 37/2010-217, nebo č. j. 8 Afs 20/2013-101, č. 3319/2016 Sb. NSS.
29. Podmínkou tohoto postupu odvolacího orgánu je, aby zachoval totožnost skutku a vycházel ze stejných podkladů rozhodnutí jako správní orgán prvního stupně (č. j. 2 As 44/2004-62, č. 1378/2007 Sb. NSS).
30. Této podmínce žalovaný vyhověl. Je třeba rozlišovat „skutek“ a „popis skutku“. „*Skutek*“ je to, co se ve vnějším světě objektivně stalo. Jedná se o určitou událost vyvolanou jednáním (konáním či opomenutím) člověka. Naproti tomu „*popis skutku*“ je jen jeho slovním vyjádřením, které zahrnuje popis těch jednání či skutkových okolností, které lze podřadit pod formální znaky přestupku uvedeným v zákoně. Popis skutku je nezbytnou náležitostí rozhodnutí a musí obsahovat skutkové okolnosti, které jsou právně významné z hlediska naplnění jednotlivých znaků skutkové podstaty přestupku, který je předmětem řízení. Jinými slovy, musí se jednat alespoň o natolik podrobný popis, aby byly naplněny požadavky jednoznačné identifikace skutku a srozumitelnosti tak, aby v popisu skutku byly uvedeny veškeré zákonné znaky příslušné skutkové podstaty, a aby již z výroku napadeného

rozhodnutí vyplývalo, jakým jednáním byl přestupek spáchán (srov. rozsudky NSS č. j. 4 As 7/2009-66, č. 1975/2010 Sb. NSS, nebo č. j. 8 Afs 17/2012-375, č. 2822/2013 Sb. NSS; obdobně srov. Šámal, P. a kol.: *Trestní řád. Komentář*. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, komentář k § 220).

31. Správní orgán vede správní řízení právě o samotném skutku, nikoli o popisu skutku. Podstatu skutku lze spatřovat především v jednání a v následku, který jím byl způsoben. Totožnost skutku bude proto zachována, bude-li zachována alespoň totožnost jednání nebo totožnost následku, případně jsou-li jednání nebo následek (případně obojí) shodné alespoň částečně, za předpokladu, že bude dána shoda v podstatných okolnostech, jimiž se rozumí zejména skutkové okolnosti charakterizující jednání nebo následek z hlediska právní kvalifikace. Totožnost skutku nenarušují změny v jednotlivých okolnostech, které individualizují skutek (srov. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 7 Tdo 1480/2006, nebo usnesení Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 143/02, U 21/27 SbNU 261).
32. Povinnost zachovat totožnost skutku neznamená, že správní orgán musí rozhodnout na základě totožného popisu skutku, který byl uveden v oznámení o zahájení řízení. Řízení slouží právě k tomu, aby konkrétní okolnosti charakterizující daný skutek byly zjištěny a ověřeny. Některé okolnosti tak mohou být oproti oznámení o zahájení řízení přidány, jiné naopak odpadnou, ukáže-li se, že jsou pro následek irelevantní. Toto upřesnění nenarušuje totožnost skutku (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 4. 1. 2001, sp. zn. 3 Tz 279/2000).
33. Žalobce nezpochybňoval skutek, nenamítal záměnu s jiným skutkem v blízké časové a místní souvislosti. Ostatně, žalobce podepsal ručně vypsané oznámení přestupku, kde bylo jako místo přestupku uvedeno: „Olomouc – Lipenská 86“. O záměně skutku spor nebyl. Žalobce věděl, z jakého skutku byl obviněn a ve správním řízení se aktivně hájil. Žalobce pouze nesprávně dovozoval, že měl být seznámen se změnou formulace výroku, avšak pominul kvalitu této změny. Na vytýkaném jednání žalobce, tj. překročení nejvyšší dovolené rychlosti, se novým popisem skutku nic nezměnilo.
34. Žalobce vůbec v žalobě neuvedl, jak změna popisu skutku zasáhla negativně do jeho práv a proč by se nemohl hájit. Navíc pro správní trestání neplatí koncentrace řízení a žalobce může nové námítky vznést i v žalobě. Správní soud v rámci plné jurisdikce může doplnit v nikoli značném rozsahu dokazování správních orgánů, což se v posuzované věci také stalo.
35. NSS v rozsudku č. j. 1 As 46/2016-24 aproboval v obdobné věci postup odvolacího správního orgánu, který ve výroku změnil směr jízdy (na Brno místo na Prahu) a uvážil, že i v tomto případě nešlo o změnu totožnosti skutku, ale pouze o opravu jeho popisu.
36. Neopodstatněná je námitka, že správní orgány nevymezily **místo spáchání přestupku** v souladu se skutečným stavem. K odvolací námitce žalobce žalovaný upřesnil místo spáchání přestupku ve změnovém výroku tak, že se nacházelo ve vzdálenosti asi 216 m od měřicího stanoviště na úrovni domu č. p. 86. Žalovaný nesprávně uvedl č. p. 86 namísto 88. Jde o vadu, která však neměla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Umístění služebního vozidla se silničním laserovým rychloměrem LaseCam4 u domu č. p. 88 prokázaly svědecké výpovědi obou policistů. V úředním záznamu Policie ČR ze dne 22. 7. 2021 je uvedeno, že měření rychlosti vozidel probíhalo na ulici Lipenská před domem č. p. 86, kde je nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h. V oznámení přestupku ze dne 5. 8. 2021 bylo uvedeno, že žalobce spáchal přestupek před domem č. p. 86. V ručně vypsáném oznámením přestupku ze dne 22. 7. 2021 je uvedeno: „místo spáchání přestupku (místo měření rychlosti): Olomouc – Lipenská 86“.

37. Z fotografií z rychloměru vyplývá, že vzdálenost vozidla od rychloměru byla 215,9 metru. Tím je jednoznačně určena vzdálenost vozidla od rychloměru ve chvíli změření a současně místo spáchání přestupku. Podle tohoto údaje ji opravil ve výroku rozhodnutí žalovaný s doplněním slova „asi“.
38. Soud nemá v posuzovaném případě důvod nedůvěřovat výpovědi policistů a považuje za prokázanou skutečnost, že služební vozidlo policie s rychloměrem bylo umístěno před domem č. p. 88. Jak prokázaly snímky z rychloměru, ke spáchání přestupku došlo ve vzdálenosti 216 m od služebního vozidla Policie ČR s rychloměrem. Protože z dokazování provedeného mapami u soudního jednání vyplynulo, že domy č. p. 86 a č. p. 88 se nacházejí asi (nejvýše) 27 m od sebe, nejde při určení místa přestupku žalovaným v napadeném rozhodnutí o vadu, která by byla způsobilá mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Místo činu se ve správním trestání při překročení nejvyšší dovolené rychlosti nemusí určit na metry přesně, protože toto určení nemá vliv na vyslovení viny a totožnost skutku. Navíc zcela jistě (anebo s pravděpodobností hraničící s jistotou) řidič jede vyšší než dovolenou rychlostí delší dobu než jen přesně v určený okamžik, zejména s ohledem na míru překročení rychlosti.
39. Nedůvodná je proto námitka, že **správní orgány nezjistily skutkový stav** v souladu s § 3 a § 50 a násl. správního řádu.
40. Podle § 3 správního řádu byly správní orgány povinny zjistit skutkový stav tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2. Tuto povinnost upřesňují § 50 odst. 2 a 3 správního řádu, podle kterých „podklady pro vydání rozhodnutí opatřuje správní orgán. Jestliže to nemůže ohrozit účel řízení, může na požádání účastníka správní orgán připustit, aby za něj podklady pro vydání rozhodnutí opatřil tento účastník. Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, jsou účastníci povinni při opatrování podkladů pro vydání rozhodnutí poskytovat správnímu orgánu veškerou potřebnou součinnost“ a „správní orgán je povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. V řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.“
41. Městský úřad označil ve výroku meritorního rozhodnutí místo přestupku takto: „v obci Olomouc na ulici Lipenská u domu č. 86 ve směru jízdy od ulice Tovární k ulici Hamerská ve vzdálenosti asi 216 m od měřicího stanoviště, které se nacházelo na úrovni domu č. 86“.
42. V místě a době spáchání popsaného přestupku platila nejvyšší dovolená rychlost jízdy v obci 50 km/h. Šlo o rychlost stanovenou § 18 odst. 4 ZSP. Nešlo o místní úpravu provozu na místních komunikacích podle § 18 odst. 6 nebo 7 ZSP, podle kterých lze nejvyšší dovolenou rychlost jízdy místní úpravou provozu na pozemních komunikacích zvýšit nebo snížit. Skutečnost, že platila obecná právní úprava a nebyla zde místní úprava provozu na pozemních komunikacích, sdělil žalovaný jakožto příslušný silniční správní úřad ve vyjádření ze dne 23. 11. 2023, č. j. KUOK 129838/2023, které nebylo třeba provádět jako důkaz. Skutečnost, že v místě spáchání přestupku platila nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h, již byla v souladu s § 3 správního řádu zjištěna z oznámení přestupku, úředního záznamu Policie ČR, záznamu z rychloměru a svědeckých výpovědí policistů, a proto o ní nebylo pochyb již ve správním řízení.
43. Jak vyplývá z fotografií z rychloměru a z map, které soud provedl k důkazu, žalobce nemohl mít pochybnosti o tom, že se nachází v obci.

44. Žalobce vnášel do zjištěného skutkového stavu pochybnosti, které však v kontextu celé věci soud nevyhodnotil jako důvodné ve smyslu § 3 správního řádu. Žalobce vznesením shora uvedených námitek na sebe přenesl důkazní břemeno, které však neunesl. Podstatné je to, že námitky žalobce nebyly nepřesvědčivé a to, že je vůbec věrohodně neprokázal, ani nenavrhl takové důkazy, které by významně narušily jistotu ve stávajícím zjištění skutkového stavu nebo navodily důvodné pochybnosti (k přenesení důkazního břemene srov. rozsudek NSS č. j. 1 As 45/2013-37, bod 24).
45. Nepravdivé je žalobní tvrzení, že **žalovaný neurčil, kterým směrem leží místo přestupku od domu č. p. 86 v Olomouci**. Žalovaný ve výroku žalobou napadeného rozhodnutí výslovně uvedl: „...v obci Olomouc na ulici Lipenská u domu č. p. 86 ve směru jízdy od ulice Tovární k ulici Hamerská“. Takto žalovaný jednoznačně identifikoval směr jízdy. Ulice Tovární podle mapy, kterou soud provedl jako důkaz, navazuje na ulici Lipenská směrem k centru města Olomouc. Ulice Hamerská podle mapy, kterou soud provedl k důkazu, navazuje na kruhový objezd, kterým končí ulice Lipenská na konci vzdálenějším od centra města. Jinými slovy, popis místa přestupku v naříkaném rozhodnutí znamená, že žalobce jel ve směru od centra města. Stanoviště hlídky Policie ČR bylo u domu č. p. 88. Jak uvedli svědci P. M. a P. S., měřili rychlost od ulice Tovární k ulici Hamerská, tedy na výjezdu z města. Kamera byla nasměrovaná k centru, jak se podává ze čtyř fotografií ze záznamu z rychloměru a jak následně prokazují rovněž snímky ze čtyř map (třikrát z mapy.cz, jedna mapa Google, tisk map dne 23. 11. 2023).
46. Žalobní námitky, které žalobce vznesl až při jednání, byly opožděné. Nad rámec rozsudku soud konstatuje, že námitka, že k přestupku nedošlo na ulici Lipenská, byla vyvrácena dokazováním správních orgánů a soudu. Vypořádání námitek, že ve výroku mělo být porušení konkrétního ustanovení zákona a nikoli sousloví „platné právní předpisy“, by nemohlo změnit nic na závěru, že napadené rozhodnutí je zákonné, protože porušená ustanovení ZSP správní úřady ve výroku konstatovaly. Námitku nelegálního zastupování žalobce zmocněncem Ing. M. J., který není právník a zastupuje opakovaně, ve spojení se skutečností, že ho správní orgány připustily k zastupování v rozporu se zákonem, zástupce žalobce mohl vznést dříve, nejpozději ve dvouměsíční lhůtě pro podání žaloby. Nejde o skutečnost, ke které by měl soud přihlédnout kdykoli během řízení, a navíc tato skutečnost žalobci musela být známa z jiných věcí, ve kterých sepisoval a podával žaloby a ve kterých současně zastupoval obviněné Ing. M. J. (před podáním žaloby v posuzované věci jde např. o rozsudek NSS č. j. 8 As 154/2019-31 a mnohé další, dále např. viz usnesení Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 68/20 ze dne 14. 4. 2020 nebo II. ÚS 978/18 ze dne 28. 6. 2018, rozsudek zdejšího soudu č. j. 72 A 34/2021-29 a další).
47. Soud provedl při jednání dokazování článkem ze dne 14. 7. 2023 ze stránek www.idnes.cz s názvem: Soud opět zrušil „pojišťovnu“ na pokuty, vinklařením měla získat miliony. Podle článku Obvodní soud pro Prahu 1 „ve čtvrtek“ znovu zrušil kontroverzní Motoristickou vzájemnou pojišťovnu, která nabízí pojištění proti pokutám. Ta neměla statutární orgán. Za neoprávněné podnikání zároveň potrestal podmínkou jejího zakladatele a dlouholetého šéfa P. K. Po přečtení celého obsahu článku soud dospěl k závěru, že obsahuje informace, které nemají relevantní souvislost s předmětem řízení. Předmět soudního řízení správního byl vymezen předmětem napadeného rozhodnutí a následně žalobními námitkami. Existence a činnost MVP a činnost P. K. se projednávané věci vůbec netýkají.
48. Soud odmítl vyžádat a provést důkaz rozsudky Městského soudu v Praze vydaným v odvolacím řízení ve věci MVP a rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1, kterým byl

uznán vinným Ing. M. J. Jak vyplývá z provedeného důkazu článkem, citovaným v předchozím bodě rozsudku, údaje v rozsudcích i článku nemají relevantní souvislost s předmětem nyní posuzované věci v soudním řízení správním.

49. Soud uzavřel, že správní orgány zjistily skutkový stav v souladu se závěry usnesení rozšířeného senátu č. j. 5 As 126/2011-68, publ. pod č. 3014/2014 Sb. NSS. Rozšířený senát judikoval, že správní orgán je povinen postupovat v řízení o přestupku tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (§ 3 správního řádu). Správní orgány zjistily správně skutkový stav, vybraly správně právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily v souladu se zákonem správné skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil. Žalobce nevnesl svými námitkami do zjištěného skutkového stavu důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 správního řádu a přenesené důkazní břemeno neunesl. Soud z důvodu pochybení žalovaného (neprovedení důkazu internetovou stránkou s mapou) doplnil dokazování ve velmi malém rozsahu, nikoli v zásadních směrech, vyčerpávajícím způsobem a neposuzoval skutkové otázky, kterých se dokazování týkalo, jako první (srov. např. rozsudky NSS č. j. 10 Afs 352/2019-27, č. j. 1 As 42/2005-62). Po dokazování provedeném soudem soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí není v rozporu s rozsudky NSS, které žalobce vyjmenoval v žalobě.
50. Soud rozhodl o nákladech řízení v souladu s § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, proto se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 17. ledna 2024

Martina Radkova v. r.
samosoudkyně